

ud fra Udvidelse af Forretningen kan Tantiemen ikke tages, den maa tages af Bepærelser i Forretningen. Her ydede det ærede Medlem for Æbeltoft (N. Neergaard) Generaldirektøren en Ros netop paa et Punkt, hvor jeg tror, at det ærede Medlem ikke skulde have gjort det. Jeg er saa høflig at mene om Generaldirektøren, at han er en meget dygtig Mand, men med Hensyn til sit Spiresystem mener jeg, han er gaaet alt for vidt. Selvfølgelig skal man slide sit gamle Materiel op ligesom sine gamle Klæder, men man skal ikke gaa med Albuerne ude af Ærmerne eller Knæene ude af Benklæderne, det er ikke passende. Men man er gaaet alt for vidt baade med Hensyn til Slid paa Materiellet og Slid paa Personellet, og det sidste er tillige farligt at gøre. Hvis der, hvad Gud forbyde, skete en Ulykke for Øjeblikket paa de danske Statsbaner, maatte Generaldirektøren tage sit store Ansvar for det netop paa Grund af disse Forhold.

Dette System gør ogsaa, at man paa mange Punkter angiver underordnede i overordnede Stillinger uden at give den dertil svarende Løn. Det er i høj Grad uheldigt, naar det ikke er forbigaaende. Et Andragende, som vil komme herind om lidt, paaviser f. Eks., at $\frac{1}{5}$ af Lokomotivførerne i Virkeligheden er Lokomotivfyrbødere. Talen er ikke om en ganske forbigaaende Tjeneste, men i mange Tilfælde om en Tjeneste paa 5—6 Aar, en endogsaa paa $6\frac{1}{2}$ Aar. Det tror jeg er meget uheldigt, jeg har selv en Gang i 5 Aar maattet gøre Tjeneste i overordnet Stilling paa en underordnet Løn, jeg ved udmærket godt, hvor Skoen trykker, og hvor haardt den trykker.

Nu blev det sagt, at Statsbanernes Indtægt vilde rimeligvis gaa ned, og det tror jeg ogsaa, den vil. Men her kommer Forretningsprincippet igen frem, idet man siger, at nu da man giver de øgede Lønninger, som ere nødvendige, skal Staten selv bidrage noget til det. Men jeg tror, det er et forkert Syn at sammenstille Statsbanerne med en Forretning paa den Maade, af den samme Grund, som jeg lige har angivet. Den højtærede Finansminister og det ærede Medlem for Æbeltoft gik saa vidt, saa de vare ganske enige om, at hvis Banerne gave et Overskud, saa be-

skattede man dem, der kørte med Banerne, til Fordel for dem, der ikke kørte med dem, og hvis de gave et Underskud, saa beskattede man de Folk, der ikke kørte med dem, til Fordel for dem, der kørte med dem. Med andre Ord: Vi saa det samme, som man ogsaa har set under de toldpolitiske Forhandlinger, hvor man rent abstrakt behandlede Landet, som om det svævede frit i Luften, som om det var en v. Thünnensk eller Ricardo'sk isolerede Stat; paa samme Maade behandle de Herrer Individerne, saaledes nemlig, at nogle skulde have Drift og Evne til at køre paa Jernbane, og andre skulde ikke have Drift eller Evne dertil. Sandheden er naturligvis den, at der ikke her fra Vuggen til Graven i nogen Klasse findes et eneste Menneske, hvad enten han har kørt paa Jernbane eller ikke, som ikke har Nytte af Jernbanerne. En anden Sag er, at kan man ikke komme nogen anden Vej, uden at man ogsaa maa forhøje Taksterne, saa kan man principielt ikke være derimod, men at det skulde være retfærdigt at lægge det hele ligefrem paa de rejsende, har jeg villet gøre disse Indvendinger imod.

Til den højtærede Trafikminister vil jeg tillade mig at henvende et Spørgsmaal. Der er jo særlige Aftaler med Tyskland om at lade visse Vagonladninger løbe paa de danske Baner til en billigere Pris, end vore egne Varer kunne. Der benyttes Differentialtakster i dette Tilfælde. Var det nu ikke muligt gennem Jernbanernes Bogholderi at faa konstateret, hvor meget der maaske ad den Vej kunde indvindes; om det drejer sig om lidt eller meget, ved jeg ikke, og jeg skal tilføje, at det har ingen som helst Indflydelse paa den Virkning, det faar paa den indenlandske Produktion, for det er jo en vel kendt Sag i Forretningsverdenen, at et lille Parti, som udbydes til en billigere Pris, kan sætte Prisen ned for et langt større Parti.

Der er endelig en Ting, jeg gerne vil tillade mig at henlede den højtærede Trafikministers Opmærksomhed paa. Der findes ved Statsbanerne et Bibliotek, i hvilket der er en hel Del værdifulde Ting. Hvis det var muligt, at dette Bibliotek kunde blive sat under en Embedsmands Tilsyn, som havde nogen Interesse derfor, tror jeg, der vilde bevirkedes noget godt